

Jeg ved et lille Himmerig

Jeg ved et evigt Himmerig

Musik: Tysk o. 1640/K. Lyngbye

Tekst: DDS02 325 og 555

S
325,1 Jeg ved et lil - le Him - me - rig, det er så let at
555,1 Jeg ved et e - vigt Him - me - rig, som ej med guld det

A

5

fin - de, hvor tro og dåb ej ful - de - lig gik hjer - ter - ne af min - de.
rø - de om - dra - get er så pry - de - lig, men med Guds ord det sø - de.

325

2. Det findes under hyttetag
som under højelofte,
hvor kristne sig på Herrens dag
forsamle tit og ofte.
3. Der hører man Guds eget ord,
men ej med tordenstemme;
en sagte lyd med Guddoms-spor
vi gladelig fornemme.
4. Thi ham, om hvem Guds engle sang,
i kraft er selv til stede;
Guds børneflokk med liflig klang
dér synger højt af glæde.

5. O, dér det er vor store lyst,
hvor efter troen tales,
når Herren ved sin tjeners røst
lyslevende afmales.
6. Det himmelsk er at høre på,
hvordan Guds Søn i støvet,
som spæd engang i krybben lå,
fuldførte levnedsløbet.

7. Det himmelsk er at tænke på,
at han, som dyrt os købte,
guddommelig vil vandre så
i alle sine døbte.
8. Gid i vort lille Himmerig
Guds ord os så husvale,
til i det store klarer sig
Guds-Åndens billedtale!

N.F.S. Grundtvig 1837 og 1853

555

2. Der bør min Herre Jesus Krist,
som er Guds Søn den fromme,
han al min tillid er forvist,
har bedt mig til sig komme.
3. En pilgrim arm er jeg forsand,
min rejse snart må ende
herfra og til mit fædreland,
hvad bedre kan mig hænde!
4. Guds Søn mig købte med sit blod
og gav mig liv af nåde,
derfor jeg har så frit et mod,
han fri'mig af al våde.

5. Når jeg af verden og hver mand
er helt forladt med alle,
han står dog hos min højre hånd,
vil aldrig mig undfalde.
6. Jeg fattig hid til verden kom,
og efter korte dage
jeg går herfra med hånden tom,
når døden sit vil tage.
7. Dog ved jeg vist, at denne krop
skal ej i graven blive,
men med Guds Søn stå herlig op,
som vil mig glæden give.

8. Han skænker mig, det ved jeg vist,
som før led megen plage,
sin trøst og fred for sorg og tvist
i alle mine dage.
9. Thi lad os takke mindelig
vor Fader alle sammen,
for han os åbned Himmerig
ved Jesus Kristus, amen!

Hans Christensen Sthen o. 1600